

Anotacija. Straipsnyje apžvelgiami bendrieji skiriamieji priebalsių palatalizacijos požymiai, grindžiami akustinėmis priebalsių savybėmis. Tiriamasis reiškinys – lietuvių kalbai būdinga *i* tipo palatalizacija (antrinės artikuliacijos variantas), bet pradžioje aptiriamas ir platesnis palatalizacijos sąvokos reikšmių laukas. Akustiniai palatalizacijos požymiai siejami su kietųjų ir minkštųjų priebalsių artikuliacijos ypatumais.

Pagrindinis, lengviausiai nustatomas parametras, ryškiausiai diferencijuojantis minkštuosius ir kietuosius priebalsius, yra antrosios formantės lokusas $C \rightarrow V$ ar $V \rightarrow C$ pereigose. Dėsningi šio parametro reikšmių skirtumai aiškinami pasitelkiant perturbacijų teoriją.

Nustatant priebalsio minkštumą ar kietumą svarbios ir priebalsio spektro savybės. F2 lokusą apytiksliai atitinka priebalsio spektro F2 reikšmės. Spektro savybės nagrinėjamos naudojant dviejų sujungtų ertmių modelį, kuris atspindi daugeliui priebalsių būdingą vokalinio trakto konfigūraciją. Pažymimas nevienodas šių ertmių sąveikos stiprumas kietųjų ir minkštųjų priebalsių atveju. Taigi akustinius parametrus, rodančius šios sąveikos stiprumą, galima laikyti skiriamaisiais palatalizacijos požymiais.